

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်း ရွှေ.တွင်

ဒေါ်တင်တင်အောင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂*

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်

နိုဝင်ဘာလ

၃၀ ရက်

ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ပေးရန်လျှောက်ထားခြင်း၊ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်
အမိန့်မထုတ်ပြန်မီ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံရပြီးပါက တရားခံ
အပေါ်လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်အရလျှော့ပေးပြီးပြစ်ဒဏ်
ကိုတိုးမြှင့်ရန် မသင့်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်
သမ္မတရုံး၏ ၁၆-၅-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါအမိန့်အမှတ် ၂၈/၂၀၁၁ အပိုဒ် ၁(ခ)
အရ ၁၇-၅-၂၀၁၁ ရက်နေ့မတိုင်မီ ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုတစ်ခုနှင့်စပ်လျဉ်း
၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံရပြီးပါက ယင်းကဲ့သို့ကျခံနေရသော ပြစ်ဒဏ်အသီး
သီးအပေါ် သတ်မှတ်ထားသောထောင်ဒဏ်ကို သာမန်ရှိပြီးသော လျှော့ရက်
များအပြင် ၁ နှစ်(တစ်နှစ်) ထပ်မံလျှော့ပေါ့စေရန် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်
ပြုကြောင်းထုတ်ပြန်ထားသည်။

* ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၃(ခ)

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၄၅ တွင်ချမှတ်သော ရန်ကုန်တိုင်း
ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၁-၆-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါအမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု၊

ဒေါ်တင်တင်အောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

တော်လှန်ရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌအမိန့်အမှတ် ၈၇/၁၉၇၁ ကိုထုတ်ပြန်
၍ယင်းအမိန့်မတိုင်မီ ကျခံနေရသော ပြစ်ဒဏ်များကို လျှော့ပေးခဲ့သည်။
လျှော့ပေးပြီးသော ပြစ်ဒဏ်ကို တရားရုံးက တိုးမြှင့်ခြင်းမပြုနိုင်၊ တိုးမြှင့်ပေး
ခြင်းမပြုအပ်ကြောင်း **မောင်စိုးသိန်းပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာ
နိုင်ငံတော်အမှု^(၁)** တွင် လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

အမှုတွင် တရားခံဦးတင်နိုင်အပေါ် ၁၁-၄-၂၀၁၁ ရက်နေ့က
ပြစ်ဒဏ်များချမှတ်ခဲ့ရာ အကယ်၍တရားခံအပေါ် ထောင်ဒဏ်ကျခံစေမည်
ဆိုပါက နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ ၁၆-၅-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါစာအမိန့်အမှတ် ၂၈/
၂၀၁၁ နှင့်အကျုံးဝင်သက်ဆိုင်မည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားခံရသူ
ဦးတင်နိုင်အပေါ် ထပ်မံ၍ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ရန် သင့်မြတ်မည်မဟုတ်ပေ။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးစိုးညွန့်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူ(၁)အတွက် - ဦးခင်မောင်ညို၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- လျှောက်ထားခံရသူ(၂)အတွက် - ဦးဝင်းလှိုင်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

တာမွေမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၅၅၆/၂၀၁၀ တွင်
တရားခံ ဦးတင်နိုင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရငွေဒဏ်
၁၀၀ဝိ/-ပေးဆောင်စေရန်၊ မဆောင်က ထောင် ၂ လကျခံစေရန်၊ ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၇ အရ ငွေဒဏ် ၁၀၀ဝိ/-ပေးဆောင်စေရန်၊ မဆောင်
က ထောင် ၁ လကျခံစေရန်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၄ အရထောင်ဒဏ်
၁ ရက်နှင့်ငွေဒဏ် ၁၀၀ဝိ/-ပေးဆောင်စေရန်၊ မဆောင်က ထောင် ၃ လ

ဒေါ်တင်တင်အောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ

ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်တင်တင်အောင်မှ မကျေနပ်၍ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုဝင်ရောက်ရာ အကျဉ်းနည်းပလပ်ခဲ့သဖြင့် လျှောက်ထားသူမှ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တွင် ဤပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုမှာ တရားလို ဒေါ်တင်တင်အောင်နှင့် တရားခံဦးတင်နိုင်တို့သည် လွန်ခဲ့သော ၁၃နှစ်မှစ၍ တရားဝင်ပေါင်းသင်းခဲ့ရာ ၂၀၀၆ခုနှစ်မှစတင်ပြီး ဦးတင်နိုင်သည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အကြောင်းအမျိုးမျိုးရှာကြံ၍ ရိုက်နှက်ဆဲဆိုမှုများပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၀၆ ခုနှစ်အတွင်း မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ဖဆပလရပ်ကွက်နေ အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦးနှင့်လူမှုရေးဖောက်ပြန်ခဲ့ပြီး ၎င်းအား ကိုယ်ထိလက်ရောက်ရိုက်နှက်စော်ကားခြင်းပြု၍ တရားလိုသည် မိဘများနေအိမ်နှင့် ၎င်း၏ဆိုင်ခန်း၌ တိမ်းရှောင်နေခဲ့ရကြောင်း၊ ၂၀၀၉ခုနှစ်မှစ၍စက်တင်ဘာလတွင် ဦးတင်နိုင်သည် အိမ်ဖော်ဖြစ်သူမနော်ဖောဘွဲ့ထူးနှင့် လူမှုရေးဖောက်ပြန်နေထိုင်ခဲ့သည်ကို မျက်မြင်တွေ့ခဲ့ရပြီး တရားလိုကို လည်း ကိုယ်ထိလက်ရောက်လက်သီးနှင့်ထိုးခြင်း၊ ပါးရိုက်ခြင်း၊ ဝါးရင်းတုတ်ဖြင့်ရိုက်ခြင်းတို့ကြောင့် ဦးတင်နိုင်အပေါ် ဥပဒေအရအရေးယူပေးရန် ဒေါ်တင်တင်အောင်မှ ဦးတိုက်လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုခဲ့မှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက လျှောက်ထားသူသည် လျှောက်ထားခံရသူ၏ အမျိုးမျိုးနှိပ်စက်ညှဉ်းပမ်းမှုကို ၄ နှစ်ကြာမျှ သည်းခံခဲ့ပြီး မတတ်နိုင်သောအခြေအနေရောက်မှ ကျူးလွန်သူအား ထိုက်သင့်သောပြစ်ဒဏ်ချမှတ်မည်ဟူ၍ တရားဥပဒေအရိပ်ကို ခိုလှုံခဲ့ပါကြောင်း၊ သို့သော်လည်း ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်းထင်ရှားလျက်နှင့် အဆုံးသတ်ပြစ်ဒဏ်ကို လွန်စွာလျော့ပေါ့

၂၀၁၁
ဒေါ်တင်တင်အောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ။

လိုက်ခြင်းသည် လျှောက်ထားသူအတွက် ထိခိုက်နစ်နာလွန်းကြောင်း၊ မူလရုံး
မှ တရားခံအပေါ်ချမှတ်သောပြစ်ဒဏ်သည် ၎င်းကျူးလွန်သောပြစ်မှုနှင့်
လုံးဝမျှတမှုမရှိပါကြောင်း၊ လက်ရှိပြစ်ဒဏ်သည် တရားခံအား နောင်ကြည်
စေသော ပြစ်ဒဏ်မျိုးအလျဉ်းမဟုတ်ပါကြောင်း၊ ပြစ်ဒဏ်ပေးရခြင်း၏
ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအား နောင်ကြည်စေရန်နှင့် နောက်ထပ်
ပြစ်မှုမကျူးလွန်စေရန်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ တရားခံအား ကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှု
အလိုက် ထိုက်သင့်သောပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက မူလရုံး
“တရားခံသည် တရားလိုအား ရိုက်နှက်ခြင်း၊ အင်္ကျီဆုတ်ဖြုတ်ခြင်းနှင့် တရားလို
၏ လက်ကိုင်ဖုန်းအား လွှင့်ပစ်ခဲ့ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်းပေါ်လွင်ထင်ရှား
သဖြင့် ၎င်းအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃/၄၂၇/၃၅၄ တို့အရ
အပြစ်ပေးရန်သာရှိကြောင်း၊ တရားခံသည် တရားလိုအပေါ် နောက်နောင်
ယခုကဲ့သို့ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမျိုးမရှိအောင် ပညာပေးပြစ်ဒဏ်မျိုးချမှတ်သင့်
ကြောင်း” သုံးသပ်ထားပြီး ဖော်ပြပါအတိုင်း ပြစ်ဒဏ်များကို ချမှတ်ခြင်းမှာ
သက်ညှာလွန်းရာရောက်ပြီး ယင်းအမိန့်အပေါ်တင်သွင်းသည့် တရားလို၏
ပြင်ဆင်မှုလျှောက်လွှာကို ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က
အကျဉ်းနည်းဖြင့် ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ သင့်မြတ်မှုမရှိပါကြောင်း၊ တရားလိုနှင့်
တရားခံမှာ လင်မယားအဖြစ်ပေါင်းသင်းနေစဉ် တရားခံမှာအိမ်ထောင်ရေး
ဖောက်ပြန်သူဖြစ်၍ ပြောဆိုမှုအပေါ် တရားခံက တရားလိုအား အကြိမ်ကြိမ်
ကိုယ်ထိလက်ရောက်ပြုမှုခြင်း၊ တရားခံမှ နောင်မလုပ်တော့ပါဟု ကတိစာချုပ်
ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း တရားလိုအား ဆံပင်ဆောင့်ဆွဲခြင်း၊ ဦးခေါင်းကိုတုတ်
ဖြင့်ရိုက်၍ ဒဏ်ရာများရရှိပြီး ဆေးရုံသို့ပြသကုသရသည်အထိဖြစ်ခြင်း၊

တရားခံ၏ပြုလုပ်မှုကြောင့် တရားလိုတွင် ခေါင်းမှူးဝေဒနာခံစားနေခြင်းတို့
မှာ အကြမ်းဖက်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရာရောက်ကြောင်းထင်ရှားပါလျက် တရားခံ
၏ပြုလုပ်မှုနှင့်နှိုင်းစာလျှင် မျှတမှုမရှိသောစတီပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ထားကြောင်း
ပေါ်ပေါက်ပါကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၁
ဒေါ်တင်တင်အောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ

အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက လျှောက်ထားသူ
ဒေါ်တင်တင်အောင်သည် အသက် ၄၈ နှစ်ခန့်ရှိပြီး ဦးတင်နိုင်သည်အသက်
၆၃ နှစ်ကျော်ရှိပြီဖြစ်ပါကြောင်း၊ ဦးတင်နိုင်သည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူ
တစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း ဒေါ်တင်တင်အောင်အား ပြင်သစ်ဧည့်လမ်းညွှန်
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းဖြင့် ကောင်းမွန်စွာလုပ်ကိုင်ရှာဖွေကျွေးမွေး
နေသူတစ်ဦးဖြစ်ပါကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူမှာ လက်ရှိအားဖြင့် အလုပ်လုပ်
ကိုင်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ အတူနေထိုင်သည့် အမှတ်(၁၃၄)၊ ၄၂ လမ်း၊ (၈)ရပ်ကွက်၊
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်ရှိတိုက်ခန်းမှ ဦးတင်နိုင်အားစွန့်ပစ်ထွက်ခွာ၍
၂၀-၅-၂၀၀၈ ရက်နေ့မှ ယနေ့တိုင်သီးခြားစီနေထိုင်လျက်ရှိပါကြောင်း၊
တာမေ့မြို့နယ်တရားရုံးကလျှောက်ထားခံရသူ၏အသက်အရွယ်၊ အလုပ်
အကိုင်၊ လူနေမှုအဆင့်အတန်း၊ စိတ်အခြေအနေတို့အပေါ် ဆင်ခြင်တုံတရား
လက်ကိုင်ထား၍ လင်မယားဖြစ်နေသည့်အတွက် ပညာပေးသောပြစ်ဒဏ်
မျိုးချမှတ်သည်ဟုဆုံးဖြတ်၍ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးတင်နိုင်အပေါ်ချမှတ်ခဲ့
သော ၁၁-၄-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါအမိန့်သည် ပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ် ကိုက်ညီမှုမရှိဟု
ဆိုရန် အလွန်ခဲယဉ်းပါကြောင်း၊ ဒေါ်တင်တင်အောင်၏ထွက်ဆိုချက်အရ
ဦးတင်နိုင်က ဖုန်းကိုလွှင့်ပစ်ကြောင်း၊ လည်ပင်းကိုညှစ်ပြီး လက်သီးဖြင့်
သုံးလေးချက်ထိုးကာ အနီးရှိဝါးရင်းတုတ်ဖြင့် ညာဘက်ဦးခေါင်းကို ရိုက်ခဲ့
ရာ ကွဲသွားကြောင်း ထွက်ဆိုချက်များသည် ဝါးရင်းတုတ်သော်လည်းကောင်း၊

ဒေါ်တင်တင်အောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ

လက်ကိုင်ဖုန်းပြင်ဆင်ကြောင်း အထောက်အထားတစ်စုံတစ်ရာကိုသော်
လည်းကောင်း သက်သေခံအဖြစ် တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် ဒေါက်တာ
ဦးဇော်ဟိန်း၏ထွက်ချက်အရ ပြင်ပဒဏ်ရာမရှိပါကြောင်း ထင်ရှားပါလျက်
ဦးတင်နိုင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ ငွေဒဏ် ၁၀၀၀/-
မဆောင် ထောင် ၂ လကျခံစေခြင်းမှာ စတိပြစ်ဒဏ်ဟုမဆိုနိုင်ပါကြောင်း၊
လက်ကိုင်ဖုန်းအား နှစ်သောင်းကျပ်ဖိုးပြင်ဆင်ခဲ့ရကြောင်း သက်သေခံ
အထောက်အထားတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်းပေါ်လွင်ထင်ရှားနေသည့်အပေါ်
ဦးတင်နိုင်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၇ အရ ငွေဒဏ် ၁၀၀၀/-
မဆောင် ထောင် ၁ လကျခံစေရန်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် စတိပြစ်ဒဏ်ဟု
ဆိုရန်ခဲယဉ်းပါကြောင်း၊ ဦးတင်နိုင်သည် ဒေါ်တင်တင်အောင်အား ကာယိန္တရေ
ပျက်ပြားအောင် ထူးခြားသောမည်သည့်အပြုအမူမျိုးကိုမျှ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းမရှိ
၍ ဦးတင်နိုင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၄ အရချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်
မှာ မှန်ကန်မှုမရှိပါကြောင်း၊ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ပေးရန် နစ်နာသူက ပြင်ဆင်မှု
တင်သွင်းသည့် တရားခံက မိမိတွင် လုံးဝအပြစ်မရှိကြောင်း၊ တရားသေလွတ်
ထိုက်ပါသည်ဟု ပြန်လည်ချေပ လျှောက်လဲခွင့်ရှိသည်။ ဥပဒေဟူသည် မျှတရ
သည်။ တစ်ဖက်သတ်မလုပ်ရချေဟု မောင်စိုးသိန်းပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်
စုမြန်မာနိုင်ငံတော် (၁၉၇၂၊ မတစ၊ စာ-၁၅) တွင်လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်
ထားပါကြောင်း၊ ဦးတင်နိုင် သည်ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းမရှိ၍
အပြီးအပြတ်လွတ်သည့် အမိန့်ချမှတ်ပေးပါရန်လျှောက်ထားသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲ သက်သေခံချက်များအရ ၂၀၀၆ ခုနှစ် ၆လပိုင်းခန့်
က တရားခံဦးတင်နိုင်သည် တရားလိုဒေါ်တင်တင်အောင်၏ ပင်မင်းဆိုင်တွင်
အလုပ်လုပ်ကိုင်နေသူ မနှင်းဝတ်ရည်ကျော် (၁၇ နှစ်)နှင့်ဖောက်ပြန်ကြောင်း

ကြားသိရ၍ မနှင်းဝတ်ရည်ကျော်အား အလုပ်မှထုတ်ပစ်ခဲ့ရာ ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဒေါ်တင်တင်အောင်အား ပါးရိုက်ခြင်း၊ လည်ပင်းညှစ်ခြင်း များကို အကြိမ်ကြိမ်ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ၁၇-၉-၂၀၀၆ ရက်နေ့က ဒေါ်တင်တင်အောင်အား ဆံပင်ဆောင့်ဆွဲခြင်း၊ လက်သီးနှင့်ထိုးခြင်း၊ ကိုင်ဆောင့်ခြင်း၊ ပါးရိုက်ခြင်းတို့ပြုလုပ်၍ အကျိုးစုတ်ပြုကာ ဓားမြှောင်နှင့်လိုက်လံ ထိုးသတ်၍ အပေါ်ထပ်သို့တက်ပြေးပြီး တံခါးပိတ်ထားရကြောင်း၊ အချင်းဖြစ် ကိစ္စကို ကိုကြည်စိုး (လိပြ-၂)နှင့် နိုင်နိုင်တို့တွေ့မြင်ကြပါကြောင်း၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်အတွင်းက မိဘအိမ်တွင် အိမ်ဖော်လုပ်ကိုင်သူ နော်ဖော့ဘွဲ့ထူးနှင့် ပတ်သက်ပြီးစကားများရာ ဦးတင်နိုင်မှ ဒေါ်တင်တင်အောင်အားပါးရိုက်ခြင်း၊ လည်ပင်းကိုဆွဲညှစ်ခြင်း၊ ဆောင့်တွန်းခြင်းများပြုလုပ်၍ နားထင်ကွဲခဲ့ရာ အေးရိပ်သာဆေးခန်းသို့ပြသခဲ့ရကြောင်း၊ ၂၄-၄-၂၀၀၉ ရက်နေ့က ၄၂ လမ်း ထိပ်တွင် နော်ဖော့ဘွဲ့ထူးနှင့်တွေ့၍ ဒိန်ချဉ်ဆိုင်သို့သွားရောက်ပြီး စကား ပြောကြရာ ဦးတင်နိုင်ရောက်လာကြောင်း၊ ဦးတင်နိုင်မှ ဒေါ်တင်တင်အောင် အား လက်သီးနှင့်ထိုးခြင်း၊ ပါးရိုက်ခြင်း၊ ဝါးရင်းတုတ်နှင့်ညာဘက်ဦးခေါင်း အားရိုက်၍ မူးလဲကျသွားရာ ကိုဖိုးကျော်(လိပြ-၅)နှင့်ကိုကျော်မင်း(လိပြ-၆) တို့မှ ဆေးရုံသို့ ပို့ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဦးတင်နိုင်သည်နောင်တွင် ကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်ပါမည်ဟု စာချုပ်၌လက်မှတ်ရေးထိုးပေးခဲ့သော်လည်း အကြိမ်ကြိမ် ရိုက်နှက်သည့်အပြင် အချင်းဖြစ်နေ့က လက်ကိုင်ဖုန်းအား ဦးတင်နိုင်မှအဝေး သို့ ကိုင်ပေါက်ပစ်ခဲ့၍ပြင်ဆင်စရိတ်မှာ နှစ်သောင်းကျပ်ခန့်ကုန်ကျခဲ့ကြောင်း၊ ဦးတင်နိုင်၏ပြုလုပ်မှုကြောင့် ခေါင်းအမြဲမူးနေ၍ ၁၁-၁၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့ တွင် ရန်ကုန်ဆေးရုံတွင် ထပ်မံ၍ဆေးကုသမှုခံယူခဲ့ကြောင်း၊ တရားလို ဒေါ်တင်တင်အောင်၏ထွက်ဆိုချက်အား ဦးကြည်စိုး(လိပြ-၂)၊ ကျော်ထွန်း

ဒေါ်တင်တင်အောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ဒေါ်တင်တင်အောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

(လိပြ-၃)၊ ဖိုးကျော်(လိပြ-၅)၊ ကျော်မင်းဦး (လိပြ-၆)တို့မှ ထောက်ခံထွက်ဆိုထားကြသည်။ တရားခံ ဦးတင်နိုင်မှ တရားလိုစွပ်စွဲသည့်အတိုင်း ပြစ်မှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းမရှိပါဟု ထုချေသော်လည်း အတူနေထိုင်စဉ်က မကြာခဏ စကားများရန်ဖြစ်လေ့ရှိကြောင်း ဝန်ခံထွက်ဆိုထားသည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ တရားခံဦးတင်နိုင်သည်အနီးဖြစ်သူဒေါ်တင်တင်အောင်နှင့်မကြာခဏစကားများရန်ဖြစ်ကာ ရိုက်နှက်လေ့ရှိသည်မှာထင်ရှားသည်။ ၂၄-၉-၂၀၀၉ ရက်နေ့က နော်ဖောဘွဲ့ထူးနှင့်ပတ်သက်၍ စကားများကြရာ ဒေါ်တင်တင်အောင်အား လက်သီးနှင့်ထိုး၊ ပါးရိုက်ကာ ခေါင်းအားဝါးရင်း တုတ်ဖြင့်ရိုက်ခဲ့ပြီး လက်ကိုင်ဖုန်းအား ပစ်ပေါက်ခဲ့၍ ပျက်စီးမည်မှာထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည့်အခြေအနေတွင် မူလရုံးမှ ဦးတင်နိုင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃၊ ပုဒ်မ ၄၂၇ နှင့် ပုဒ်မ ၃၅၄ တို့အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းမှုမရှိ မှန်ကန်ညီညွတ်ပေသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ ၁၆-၅-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါအမိန့်အမှတ် ၂၈/၂၀၁၁ အပိုဒ် ၁(ခ) အရ ၁၇-၅-၂၀၁၁ ရက်နေ့မတိုင်မီ ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုတစ်ခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံရပြီးပါက ယင်းကဲ့သို့ကျခံနေရသော ပြစ်ဒဏ်အသီးသီးအပေါ် သတ်မှတ်ထားသော ထောင်ဒဏ်ကို သာမန်ရရှိပြီးသော လျှော့ပေါ့ရက်များအပြင် ၁ နှစ်(တစ်နှစ်) ထပ်မံလျှော့ပေါ့စေရန် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုကြောင်း ထုတ်ပြန်ထားသည်။

တော်လှန်ရေးကောင်စီဥက္ကဋ္ဌက အမိန့်အမှတ် ၈၇/၁၉၇၁ ကို ထုတ်ပြန်၍ ယင်းအမိန့်မတိုင်မီ ကျခံနေရသောပြစ်ဒဏ်များကို လျှော့ပေးခဲ့

သည်။ လျှော့ပေးပြီး ပြစ်ဒဏ်ကို တရားရုံးက တိုးမြှင့်ခြင်းမပြုနိုင်၊ တိုးမြှင့်
ပေးခြင်းမပြုအပ်ကြောင်း မောင်စိုးသိန်းပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာ
နိုင်ငံအမှု^(၁) တွင် လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

၂၀၁၁
ဒေါ်တင်တင်အောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

အမှုတွင် တရားခံဦးတင်နိုင်အပေါ် ၁၁-၄-၂၀၁၁ ရက်နေ့က မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ
ပြစ်ဒဏ်များချမှတ်ခဲ့ရာ အကယ်၍ တရားခံအပေါ် ထောင်ဒဏ်ကျခံစေမည်
ဆိုပါက နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ ၁၆-၅-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါအမိန့်အမှတ်
၂၈/၂၀၁၁ နှင့်အကျုံးဝင်သက်ဆိုင်မည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထား
ခံရသူ ဦးတင်နိုင်အပေါ် ထပ်မံ၍ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ရန် သင့်မြတ်မည်မဟုတ်
ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

(၁) ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၁၅